

Σημειώσεις Ευρωπαϊκού Δικαίου

Μέρος 1^ο

- Ευρωπαϊκή Αμυντική Κοινότητα: σοβαρό πρόβλημα: επανεξοπλισμός της Δυτικής Γερμανίας.

Ως τότε η Δυτική Ένωση: έπαιζε το ρόλο του στρατιωτικού τμήματος ενοποίησης (ουσιαστικά προέκταση του NATO).

Πόλεμος Κορέας 1950 → Η.Π.Α. πίεσαν + προώθησαν + συμμετοχή στις Γερμανίας

Η Γαλλία αντέδρασε έντονα (δεν ήθελε επανεξοπλισμός της Γερμανίας) πρότεινε δημιουργία του Ευρωπαϊκού στρατού συνδεδεμένο με πολιτικούς θεσμούς μιας ενωμένης Ευρώπης (1950).

1951: Παρίσι σύγκληση Συνδιάσκεψη για δημιουργία ΕΑΚ

Βέλγιο, Ιταλία, Γαλλία, Λουξεμβούργο, Γερμανία + [Η.Π.Α., Αγγλία, Νορβηγία, παρατηρ.]

1952 Ίδρυση ΕΑΚ οργανώνεται ως διεθνής οργανισμός στο πρότυπο ΕΚΑΧ, όχι όμως με έντονο υπερεθνικό χαρακτήρα

Χαρακτήρας: προσωρινό.

Κοινοβούλιο ≠ Συνέλευσης ΕΚΑΧ - αυξημένες δημοσιονομικές αρμοδιότητες (όπως σήμερα Ευρωκοινοβούλιο σημαντικότερη αρμοδιότητα δεν ορίζεται να λειτουργήσει ως συντακτική συνέλευση που θα λειτουργήσει για δημιουργία Ευρωπαϊκών Οικονομικής Κοινότητας που θα απορροφούσε ΕΚΑΧ.

Προβλήματα: → [Γι' αυτό δεν επικυρώθηκε ποτέ η Συνθήκη Ίδρυσης της ΕΑΚ]

- Πρωθύστερο
- Για τη δημιουργία πολιτικής κοινότητας έπρεπε τα κράτη να αλλάξουν το Σύνταγμα τους (γιατί η ασφάλεια + άμυνα στενότατα συνδεδεμένα με εθνική κυριαρχία.

- Τέλος πολέμου Κορέας → παύει να υπάρχει αντικείμενο

- 1952 → Συμφωνία Βόννης

Η Γερμανία επανέκτησε την Εθνική κυριαρχία, υπό έλεγχο βέβαια

[Η σκέψη λοιπόν για πολιτική ενοποίηση υπήρχε από τότε, το μεγάλο βήμα γι' αυτήν έγινε όμως το 1992 με την Συνθήκη Μάαστριχ].

→ Προσπάθεια οργάνωσης Πολιτικής Κοινότητας

Συγκλήθηκε όχι Συνέλευση ΕΑΚ, αλλά άλλη Συνέλευση στο πλαίσιο Συν. ΕΚΑΧ, με προσθήκη ορισμένων μελών Μάρτιο 1953, Συνθήκη Ίδρυσης → προστασία ανθρωπίνων δικαιωμάτων

ασφάλεια κρατών - μελών από Σοβιετική Ένωση

συντονισμός εξωτερικής πολιτικής

βαθμιαία εγκαθίδρυση ενιαίας αγοράς

Η επικύρωση της τελικά ματαιώθηκε

Άρα το μόνο βιώσιμο σχήμα εποχής ήταν η ΕΚΑΧ που καταργήθηκε 2001 με Συνθήκη Νίκαιας.

Σε απάντηση της ενοποιητικής θεωρίας που προωθούνταν από κεντρικό Ευρωπαϊκά κράτη, έχουμε την ίδρυση Ελευθέρων Ζωνών, με πρωτοβουλία της Ν. Βρετανίας.

Ο Πρόεδρος ΕΚΑΧ παραιτείται λόγω της παταγώδους αποτυχίας προσπάθειας ενοποιητικού σχήματος → Πίστευε μετά παραίτηση του ότι θα τον βοηθούσαν στην προσπάθεια ενοποίησης τα συνδικάτα + τα κόμματα (ισχυρότατα στη Γαλλία)

Δημιουργία Επιτροπής Προσωπικότητων που προώθησε την Συνδιάσκεψη Μεσσήνας (συμμετέχουν 6 κράτη - μέλη ΕΚΑΧ)

Συνθήκη Ρώμης σύμφωνα με όποια ιδρύονται 2 κοινότητες

- Ευρ. Οικ. Κοινότητα
 - Για ατομική ενέργεια
- Θέση σε ισχύ 1958

1958: 3 συνθήκες διεθνούς χαρακτήρα που ισχύουν παράλληλη

- ΕΚΑΧ
- ΕΟΚ → προώθησε οικονομική ενοποίηση
- ΕΚΑΕ

Συνθήκη ΕΟΚ:

1η φορά που δημιουργείται ένας διεθνής οργανισμός (όπου δεν μοιάζει με ομοσπονδιακά πρότυπα Η.Π.Α. ούτε τα κεντρικοευρωπαϊκά)

Η Μ. Βρετανία δεν υπέγραψε Συνθήκη Ρώμης, γιατί δεν ενδιαφερόταν για υπερεθνικά στοιχεία που αυτή περιείχε, αλλά προωθούσε (όπου ήθελε να απορροφηθούν στοιχεία ΕΟΚ)

Ζώνη Ελευθέρων Συναλλαγών - απελευθέρωση συναλλαγών - κατάργηση μεταξύ τους των φόρων (πολύ χαλαρή τελωνειακή ένωση)

Μεγάλη Βρετανία (ΙΔΡΥΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΖΩΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ), πολλές βέβαια εγκατέλειψαν την ζώνη για να μπουν στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

Σουηδία, Νορβηγία, Δανία, Ελβετία (Έδρα της η ΓΕΝΕΥΗ)

ΥΠΕΡΕΘΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΟΚ (αν και δεν έχει έντονο υπερεθνικό χαρακτήρα, όπως η συνθήκη ΕΚΑΧ)

α) Θεσμική μορφή ΕΟΚ:

1.- Κοινοβούλια, που διορίζονταν από Εθνικά Κοινοβούλια (από 75 ισχύει το σημερινό σύστημα)

2.- Συμβούλιο Υπουργών

3.- Επιτροπή → που εκφράζει κοινοτικό συμφέρον

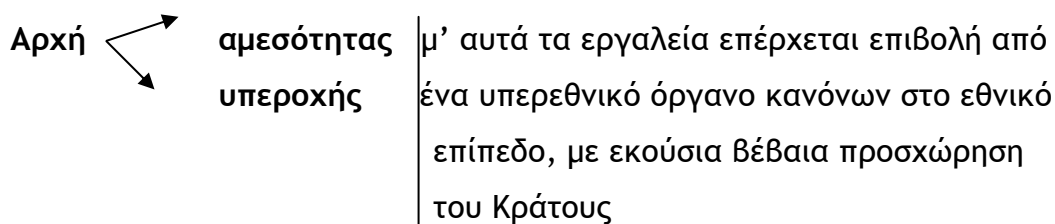
4.- Δικαστήριο

Παρ' όλο που Κοινοβούλιο αρχικά γνωμοδοτική αρμοδιότητα, + το Συμβούλιο Υπουργών αποφάσισε με βάση αρχή ομοφωνίας.

249 Συνθ. Ε. Κ. → τα κοιν. Όργανα παράγουν νομοθεσία με μορφή κανονισμού οδηγίας, αποφάσεις, γνώμες (υπερεθνικό στοιχείο: η ύπαρξη κανονισμού: δυν. Υπερεθνικών οργάνων να νομοθετούν + να ισχύει άμεσα αυτό το σύστημα κανόνων δικαίου).

Αρχή αμεσότητας αποτυπώνεται στον Κανονισμό

• Αρχή της υπεροχής + της ισότητας που ισχύει στο Κ. Δ. δεν αποτυπώθηκε στην Συνθήκη, αλλά αφέθηκε στην επεξεργασία του Δικαστηρίου → πρώτη απόφαση ΔΕΚ με αρχή υπεροχής το 1960

Χαρακτηριστικά αμεσότητας:

1.- Θέσπιση κανονισμού από κοινοτικά όργανα
κατά βάση θεμελιώνεται στο α. 249

ΜΟΡΦΗΣ

Κανόνας δικαίου προκειμένου να διεισδύσει στην εθνική έννομη τάξη δε χρειάζεται καμιά μετατροπή ή εθνική πράξη → έχει αδιαμεσολάβητο εισδοχής + μετατροπής → είναι ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΟΔΗΓΙΑ περιγράφηκε από το 1957 στο α. 249

Απευθύνεται στο Κράτος - Μέλος, στο οποίο δίνεται η δυνατότητα προκειμένου να την εισαγάγουν στην έννομη τάξη να προβεί σε μία συμπληρωματική πράξη μεταγραφής

Απευθύνεται στα Κράτη - Μέλη + όχι ως υποκείμενα: ιδιώτη

Οι διεθνείς οργανισμοί έχουν ως υποκείμενα:

- Κράτη κυρίαρχα που δεν έχουν παραχωρήσει σημαντικό τμήμα της κυριαρχία τους στον οργανισμό
- Σήμερα όμως μη διακυβερνητικές οργανώσεις ενώσεις προσώπων γίνεται προσπάθεια να γίνουν υποκείμενα Δ.Δ.

Το Κοινοτικό Δίκαιο σε αντίθεση με Διεθνές Δίκαιο: απευθύνεται, έχει ως υποκείμενο + τους διοικούμενους (φυσικά - νομικά πρόσωπα) → ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ βέβαια δεν απευθύνονται όλες οι διατάξεις Κ.Δ. στο διοικούμενο, π.χ. εκείνες που αφορούν οργάνωση + λειτουργία αλλά εκείνες π.χ. που αφορούν επιχειρήσεις + ανταγωνισμό + κράτη + κοινοτικά όργανα

2η ΜΟΡΦΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Κανόνες Κ.Δ. που επειδή επιβάλλουν δικαιώματα + υποχρεώσεις σε ιδιώτες τους δίνουν το δικαίωμα να το επικαλεστούν στο δικαστήριο (όχι ανώτατο, αλλά το εθνικό) → άμεσα αποτελέσματα κανόνας δικαίου → διαμορφώθηκε από ΔΕΚ η 2η μορφή.

Φυσικός δικαστής κοινοτικού δικαίου → εθνικός δικαστής (σ' αυτόν θα επικαλεστώ κανόνα) → αποτελεί προέκταση του Εθνικού Κράτους

[Οι διεθνείς συνθήκες για να ισχύσουν στα Κράτη, χρειάζεται επικύρωση από το Εθνικό Κοινοβούλιο]

Η ΕΟΚ έχει στόχο (1957) αρχικά 6 μέλη: οικονομική ενοποίηση που εκείνη την εποχή σήμαινε:

α) **τελωνειακή ένωση** → θεσπίστηκε κοινό εξωτερικό δασμολόγιο για εμπορευμάτων

β) **κοινή αγορά** → ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, υπηρεσιών, εργαζομένων → [των στοιχείων παραγωγής χωρίς περιορισμούς] → κανόνες ελεύθερου ανταγωνισμού που οδηγεί σε ανοιχτή αγορά.

Τα κράτη - μέλη έπρεπε να καταργήσουν εθνικά μονοπώλια, να πάψουν να συμπεριφέρονται προστατευτικά απέναντι στην εγχώρια παραγωγή, απελευθέρωση σύστημα τιμών που θα διαμορφώνεται με κανόνες προσφοράς + ζήτησης

Σήμερα ολοκληρώθηκε εσωτερική αγορά, η τελωνειακή ένωση + έχοντας ωριμάσει οι συνθήκες για πολιτική ένωση.

Σήμερα ισχύει το κοινό εξωτερικό δασμολόγιο, αλλά δεν έχει ίδια ισχύ αφού έχουμε απελευθέρωση αγορών σε παγκόσμιο επίπεδο, όπου η Ε.Ε. είναι περιφέρεια του ΠΟΕ (ενώ τότε αποτελούσε ένα προστατευτισμό απέναντι σε τρίτα Κράτη). Τότε ρυθμίστηκε από την ΕΟΚ, ένα κοινό σύστημα για διάθεση γεωργικών προϊόντων, αλλά + λειτουργία οργάνων + Δικαστηρίου, έχει συγκεκριμένες αρμοδιότητες (δεν ισχύει ότι ισχύει για Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Στρασβούργο, όπου πρέπει να' χεις εξαντλήσει όλα τα εθνικά μέσα.

Πρόσβαση ιδιώτη στο ΔΕΚ πολύ περιορισμένη. ΜΟΝΟ όταν:

Αίτηση ακύρωσης πράξης κοινοτικού οργάνου + απόδειξη ότι αυτή η πράξη τον αφορά άμεσα + ατομικά (π.χ. Επιτροπή απόφασης, κανονισμό, οδηγία → δύσκολο να αποδειχθεί ότι τον αφορά άμεσα και ατομικά.

[Η Επιτροπή έχει εξουσία επιβολής κυρώσεων σε επιχειρήσεις που ενεργούν μη ανταγωνιστικά στην αγορά] αυτές οι κυρώσεις είναι ατομικές, άρα ευκολότερη η απόδειξη ότι η πράξη αφορά άμεσα + ατομικά την επιχείρηση

ή Προδικαστική παραπομπή → διαδικασία που ξεκινά από εθνικό δικαστήριο που άλλοτε (κατώτερο δίκαιο) δύναται + άλλοτε υποχρεούται (ανώτερο δικαστήριο)

να προβεί σ' αυτή για ερμηνεία κανόνα κοινοτικού δικαίου → σ' αυτή τη διαδικασία παρίστανται στο ΔΕΚ + οι διάδικοι.

Σύστημα αρμοδιοδοσίας

[Αποκλειστικές + Συντρέχουσες Αρμοδιότητες → δεν τις αναφέρει + δεν τις διακρίνει ρητά στις Συνθήκες, παρά μόνο στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα].

- «Το Συμβούλιο μετά από πρωτοβουλία της Επιτροπής + σε συνεργασία με Κοινοβούλιο εκδίδει κανονισμούς + νομική εξουσιοδότηση». Διατύπωση σε άρθρο Συνθήκης σε συνδυασμό με συμφραζόμενα → Αποκλειστική αρμοδιότητα

- «Η Κοινότητα + τα κράτη μέλη» + νομική εξουσιοδότηση → Συντρέχουσα αρμοδιότητα

- Ως τώρα οι αποκλειστικές αρμοδιότητες δεν καταλαμβάνουν έναν ολόκληρο τομέα αλλά ορισμένα θέματα

π.χ. τομέας κοινωνικής πολιτικής → συντρέχουσα αρμοδιότητα ωστόσο η ισότητα αμοιβής μεταξύ φύλων στην εργασία στον ευρωπαϊκό χώρο → αποκλειστική αρμοδιότητα

ΚΑΝΟΝΑΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΕΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ

Η **ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ** όταν θέλει να αναλάβει μια αρμοδιότητα, πρέπει να αποδείξει την υπεραξία της → ως προς την ενιαία ρύθμιση ενός θέματος στο οποίο πρέπει να υπάρχει κοινοτική ομοιογένεια.

Η διάρθρωση των οργάνων σε συνάρτηση με ιστορική εξέλιξη

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΘΕΜΕΛΙΟ: (πρώτα όργανα)

- **Κοινοβούλιο**
- **Συμβούλιο** → καταρχήν νομοθετικό όργανο, σήμερα συναποφασίζει σε ορισμένους τομείς
- **Επιτροπή** → εκτελεστικό όργανο, συμμετοχή στη νομοθετική διαδικασία έχοντας νομοθετική πρωτοβουλία.
- **Δικαστήριο** → έλεγχος πράξεων κοιν. οργάνων + συμπεριφορά κρατών απέναντι στην κοιν. νομοθεσία

«Αφανείς αρμοδιότητες - Implied powers» → π.χ. νομοθεσία για τοξικές ουσίες πριν 1986 (που συνδέονται με κυκλοφορία εμπορευμάτων)

όταν δεν έχουν ειδική νομική εξουσιοδότηση, τα όργανα της νομοθετούν για ζητήματα που θεωρούν ότι

ΕΝΙΑΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΡΑΞΗ

Βάζει επίσημα το θέμα της πολιτικής ολοκλήρωσης, της πολιτικής συνεργασίας → η επίτευξή της ήταν ατροφική

Σήμερα κριτική στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα ότι δεν προσφέρει πολιτική ολοκλήρωση.

ONE → μόνος τομέας όπου έχουμε απόλυτη συνένωση σε οικονομικό + πολιτικό επίπεδο.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΠΕΜΠΛΟΚΗΣ → **ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ** επιβάλλουν στα Κράτη - Μέλη να καταργήσουν τα εμπόδια της κυκλοφορίας των συντελεστών της παραγωγής

Ανοικτή αγορά με ελεύθερο ανταγωνισμό → αίτημα στο οποίο ανταποκρίθηκε η Συνθήκη

Η αγορά + οι νόμοι της δεν έχουν ήθος. Αντέχεις τον ελεύθερο ανταγωνισμό τότε παίζεις → Θεωρία των παιγνίων χωρίς διορθωτικές παρεμβάσεις για λόγους κοινωνικούς από δημόσια εξουσία.

[Internal market → εσωτερική αγορά]

Συνθ. 28 κατάργηση από Κράτη - Μέλη περιορισμών στην κυκλοφορία των εμπορευμάτων

ΚΑΝΟΝΕΣ (περιέχονται στην Συνθήκη ήδη από το 1957) **ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗΣ = ΘΕΤΙΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ**

Τα Κράτη - Μέλη φροντίζουν να εναρμονίσουν μεταξύ τους π.χ. στο σύστημα

Φ.Π.Α. → αρμοδιότητα κοινοτικών οργάνων, ενώ η φορολογική νομοθεσία των

Κρατών - Μελών δεν είναι ενιαία - περιέχουν + νομικές εξουσιοδοτήσεις στα

κοινοτικά όργανα να προβούν σε πράξεις εναρμόνισης

- **Σημαντικός κανονισμός 1612/** ζητήματα ελεύθερης διακίνησης προσώπων μέσα στο κοινοτικό έδαφος → κλασικό νομοθέτημα θετ. ολοκλήρωσης → Διακίνηση για εξεύρεση εργασίας να μην υφίστανται εμπόδια λόγω ιθαγένειας ή επειδή στην χώρα τους έχουν καταδικασθεί ποινικά.

Κανόνας απεμπλοκής

Συνθ. 48 έρχεται Κανονισμός + ομοιογενοποιεί κανόνα απεμπλοκής + την έννοια δημόσιας τάξης, δηλαδή η παρουσία συμπεριφορά ατόμων. Κράτη - Μέλη επιτρέπεται να προβάλλουν εμπόδια στην είσοδο ξένων για λόγους δημόσιας τάξης, ασφαλείας, υγείας, όταν πρόκειται για εξεύρεση εργασίας.

Το Κοινοτικό Δίκαιο ρυθμίζει θεματικά [π.χ. Ελευθερία εργαζομένων]. Στόχος οικονομικός το 1957 για ελευθερία εργαζομένων. Σήμερα η έννοια του εργαζόμενου ερμηνεύεται διασταλτικά [+ η σύζυγος, παιδιά + μετά συνταξιοδότηση, εποχική εργασία]. Σήμερα ισχύει η ελευθερία κυκλοφορίας οποιουδήποτε Ευρωπαίου πολίτη.

* Τέτοιοι κανόνες δεν απευθύνονται μόνο στα Κράτη - Μέλη, αλλά μπορεί στα πρόσωπα + δη στις επιχειρήσεις (π.χ. κανόνες ανταγωνισμού → κανόνες απεμπλοκής → κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης επιβάλλονται από επιτροπή.

*** Συμβούλιο της Ε.Ε. (θεσμικό όργανο) ≠ Ευρωπαϊκό**

ενιαίο όργανο + της ένωσης + της Κοινότητας

όργανο συνεργασίας, διακρατικής μορφής εκπροσωπούνται ισότιμα ένας αντιπρόσωπος από μέλη των Κυβερνήσεων των Κρατών - μελών.

Μπορεί να μετατρέπεται σε διπλωματική συνδιάσκεψη.

Στην κοινότητα το Συμβούλιο έχει κυρίως μια νομοπαραγωγική δουλειά

Σύνθεση: Υπουργούς καθ' ύλην αρμοδίου Κρατών - Μελών (κυρίως Υπουργείου Εξωτερικών)

4 εξαιρέσεις

α) Αρχηγοί Κρατών - Μελών + Κυβερνήσεων, για ορισμό Προέδρου Επιτροπής
α. 214 § 2 ΣυνθΕΚ

β) απόφαση για συμμετοχή Κράτους - Μέλους στο κοινό νόμισμα

γ) απόφαση να προχωρήσουν ορισμένα κράτη σε ενισχυμένη συνεργασία α.

11 ΣυνθΕΚ

δ) κυρωτική διαδικασία α. 7 § 1 ΣυνθΕΚ

ΝΟΜΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΣ

α) Διαφοροποιείται κάθε φορά το καθεστώς του (ενώ στην περίπτωση Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, η απόφαση πάντα ομοφωνία

β) Ανάγκη συλλειτουργίας με Επιτροπή

ΔΟΤΕΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ στα κοινοτικά όργανα

Αν δεν υπάρχει αρμοδιότητα, αδυνατεί να συγκληθεί απ' αυτό το Συμβούλιο, ενώ όλοι συμφωνούν → τότε γίνεται μια διακρατική διπλωματική συμφωνία → άρα η απόφαση αυτή που θα λάβει θα προέρχεται από διεθνές δίκαιο.

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Προπαρασκευαστικές ομάδες εργασίας

Επιτροπή Μονίμων Εκπροσώπων → πρεσβευτές κρατών - μελών που είναι

διαπιστευμένοι στην Ε.Κ.

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ → στη λειτουργία ενός θεσμικού οργάνου.

- τι συζητήθηκε
- ξέρουμε αποτελέσματα ψηφοφορίας, όχι όμως αιτιολογία
- πρόσβαση στα έγγραφα - ατομικό δικαίωμα κοινωνικού χαρακτήρα, ακόμη πολιτικού + με προσφυγή στο ΔΕΚ, που είναι πρακτικά του Συμβουλίου
- όταν Συμβούλιο ενεργεί ως νομοθέτης: καθορίζει την κοινή του θέση στα πλαίσια διαδικασίας, συνδιαλλαγής σε συνεργασία με Ε.Κ.
- καθορίζει την κοινή του θέση για αστυνομική + δικαστική συνεργασία εξωτερική πολιτική

+ Κοινοτική ασφάλεια

Υπάρχει ανάγκη για ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

255 ΣυνθΕΚ

Αιτιολογία, ότι διασφαλίζει ένα υπέρτερο κοινοτικό συμφέρον, όταν ΔΕΚ αρνείται πρόσβαση κατόπιν σταθμίσεως συμφερόντων (πολίτη - Ε.Ε./Ε.Κ.)

Κριτήριο (οι αρμοδιότητες της Κοινότητας + της Ένωσης όπως καθορίζονται στις Συνθήκες) για διάκριση μεταξύ λειτουργίας ως Ευρωπαϊκού ή ως κοινοτικού οργάνου

Ευρωπαϊκό Συμβούλιο → δίνει την συντονιστική γραμμή

Συμβούλιο Ε.Ε. → έρχεται να ρυθμίσει εκτενέστερα π.χ. άρση εμπόργκο στην Κίνα για τα όπλα

ΤΡΟΠΟΣ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ:

- Πρέπει να συμφωνήσουν όλοι (όταν λειτουργεί ως όργανο ένωσης)
- Ειδική πλειοψηφία (όταν ως όργανο Κοινότητας)

Εξαίρεση: ομοφωνία + για Κοινότητα όταν τροποποιούνται αποφάσεις Επιτροπής α. 251 επ. ΣυνθΕΚ

Επιτροπή → όργανο υπερεθνικού χαρακτήρα. Η ανάγκη ομοφωνίας ενισχύει τον υπερεθνικό χαρακτήρα της Επιτροπής + δυσχεραίνει την ανατροπή απόφασης Επιτροπής, η οποία έχει ως απώτερο σκοπό την Ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Η ομοφωνία συνήθως εξυπηρετεί την ανάγκη εθνικής κυριαρχίας. Όμως:

→ Αν η Επιτροπή δεν προτείνει, δεν μπορεί να προχωρήσει Συμβούλιο

Αν η πρόταση τότε το Συμβούλιο μπορεί να τροποποιήσει μόνο με ομοφωνία, διατηρώντας + διασφαλίζοντας τον υπερεθνικό χαρακτήρα του.

ΦΥΣΗ ΕΞΟΥΣΙΩΝ:

- Νομοθετικόν χαρακτήρα
- Λήψη αποφάσεων

Το κοινοτικό εγχείρημα χρειάζεται:

- πρωτοβουλία Επιτροπής
- σειρά διαβουλεύσεων + συνδιαλλαγής με Ευρωκοινοβούλιο
- νομοθέτημα από Συμβούλιο
- Επιτροπή (Επιτροπή + Συμβούλιο για νομοθετικό έργο, ενώ για λήψη αποφάσεων σύμπραξη Κοινοβουλίου)

Στα πλαίσια εκτελεστικής εξουσίας:

α) εξουσία μόνο του → καθαρά εκτελεστικό χαρακτήρα

Β) εξουσία κατόπιν διαβουλεύσεως Κυβερνητική με το Κοινοβούλιο (σύναψη διεθνών συνθηκών, αναθεώρηση συνθηκών, προσχώρηση νέων Κρατών - Μελών, συντονισμό οικονομικών όρων → αποφάσεις με χαρακτήρα Κυβερνητικών πράξεων].

** Το Civilitas.GR και ο «ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ» προτίθενται να απομακρύνουν το κείμενο αυτό από την Ιστοσελίδα τους, εάν η αναδημοσίευσή του προσβάλλει κεκτημένα πνευματικά ή εμπορικά δικαιώματα (info@civilitas.gr)*